

Skriftligt besvaret spørgsmål.

Af *Sigsgaard* til finansministeren (26. februar 1971):

„I hvor mange tilfælde er bruttoavance for danske datterselskaber af udenlandske moderselskaber ved den senest afsluttede ligning fastsat ved skøn, jfr. bestemmelsen i selskabsskattelovens § 12, stk. 1, og ud fra hvilke nærmere kriterier er der taget stilling til anvendelse af bestemmelsen?“

Begrundelse:

Spørgsmålets første del svarer til et spørgsmål, som jeg stillede finansministeren den 4. september 1969.

Dets anden del skyldes, at der i ministerens svar på dette spørgsmål er en passus: „idet de stedfundne overvejelser om anvendelsen ud fra betragtninger over størrelsen af den selvangivne indkomst eller selskabernes uudnyttede muligheder for skattemæssige afskrivninger m. m. ikke har givet tilstrækkelig anledning dertil“, som jeg finder uklar, og som jeg gerne vil have uddybet og præciseret med hensyn til grundlaget for de nævnte overvejelser.

De kriterier, der nævnes i denne passus, er jo ikke anført i lovbestemmelsen, og jeg vil gerne have en begrundelse for, at de selskaber under udenlandsk indflydelse, der ikke betaler skat, ikke er skatteansat ud fra bestemmelsen i § 12, stk. 1.

Ifølge Statistisk Årbog er der ca. 17.000 aktieselskaber, hvoraf kun ca. 10.000 betaler skat.

Finansminister *Poul Møllers* svar (3. marts 1971):

Statens ligningsdirektorat har oplyst følgende:

Uden for Københavns kommune findes kun et fåtal udenlandsk dominerede aktieselskaber, og ingen af disse har givet anledning til anvendelse af selskabsskattelovens § 12, stk. 1, for skatteåret 1970-71 (indkomstår 1969).

I Københavns kommune har man for nævnte år udtaget godt 300 aktieselskaber til speciel undersøgelse med henblik på anvendelse af nævnte § 12, stk. 1. Undersøgelsen har indtil nu medført forhøjelse af den skattepligtige indkomst i 13 tilfælde, hvoraf

dog enkelte ikke er specielt begrundet i anvendelse af § 12, stk. 1, men i almindelig ligningsmæssig bedømmelse.

Det bemærkes i denne forbindelse, at der hvert år i København er foretaget forhøjelse for 7-8 udenlandsk dominerede selskabers vedkommende, hovedsagelig selskaber i filmsbranchen.

Tilbage står til dels påbegyndt undersøgelse af ca. 90 af de ca. 300 selskaber, medens gennemgang af selvangivelserne for de øvrige ikke har givet anledning til forhøjelser.

Når den omhandlede lovbestemmelse ikke var bragt i anvendelse for skatteåret 1968-69 for handels- og industriselskaber, fordi overvejelser om anvendelsen ud fra betragtninger over størrelsen af selvangiven indkomst eller uudnyttede afskrivningsmuligheder ikke havde givet anledning dertil, ligger der i denne begrundelse nærmere, at nogle selskaber sammenlignet med danske virksomheder ved ligningen er bedømt som givende en rimelig bruttoavance eller et rimeligt overskud, jfr. nærmere nedenfor om de benyttede kriterier, og i andre tilfælde, at regnskaberne har udvist så store negative indkomster trods uudnyttede afskrivningsmuligheder, at fiksering af en højere bruttoavance — inden for visse grænser — samt kritik af andre forhold, jfr. nedenfor, måtte antages ikke at føre til ansættelse af positiv indkomst i det pågældende og to efterfølgende indkomstår (ligningslovens § 15).

Med hensyn til de kriterier, som anvendes ved bedømmelsen af, om § 12, stk. 1, bringes i anvendelse, bemærkes, at disse ikke i princippet adskiller sig fra, hvad der er gældende praksis om „maskeret udbytte“ for hovedaktionærselskaber og datterselskaber af dansk moderselskab, som har vareomsætning og anden forretningsmæssig forbindelse med henholdsvis hovedaktionær og moderselskab.

Det drejer sig om en bedømmelse af det dominerede selskabs bruttoavance og forrentning af egenkapital, bl. a. ved en sammenligning med indtjeningen m. v. i virksomheder i tilsvarende branche. Ofte vil sådan sammenligning dog støde på vanskeligheder, ikke mindst for udenlandsk dominerede selskabers vedkommende, fordi der kun findes ringe, eventuelt intet sammenligningsgrundlag.